La campionatele europene de lupte libere

SPORTIVII NOȘTRI N-AU OBȚINUT REZULTATE LA ÎNĂLȚIMEA AȘTEPTĂRILOR

Cu puțin timp în urmă, la „Friedrich Ebert-Halle" din Ludwigshafen (R.F. Germania), s-au desfășurat confruntările continentale de lupte libere. La startul acestora au fost prezenți sportivi din 20 de țări. Lotul României a prezentat concurenți la 8 din cele 10 categorii de greutate. La capătul celor trei zile de concurs, cum se știe, doi dintre luptătorii țării noastre au urcat pe treptele podiumului de onoare: **Vasile Iorga** (medalie de argint la cat. 82 kg) și **Ladislau Șimon** (medalie de bronz la cat. +100 kg). Alți doi sportivi români s-au clasat pe locuri meritorii: **Petre Coman** (IV, la cat. 62 kg) și **Gigel Anghel** (VI, la cat. 57 kg). Menționîndu-l și pe juniorul **Petre Brinduşan** (cat. 52 kg), care a avut însă „sorți" deosebit de dificili, constatăm că am epuizat lista sportivilor români care s-au comportat, cît de cît, la nivelul posibilităților.

Rezultatele obținute de reprezentanții țării noastre — să recunoaștem — nu sînt la înălțimea așteptărilor. Nu mai înainte decît anul trecut, lotul României, aliniat la campionatele mondiale de la Istanbul, a realizat un bilanț mult superior celui de la recentele confruntări continentale. Reamintim că la Istanbul sportivii români au obținut o medalie de aur, alta de bronz și trei locuri între primii șase concurenți. De astă dată, însă, excepîndu-l pe neobositul sportiv brăilean **Vasile Iorga**, care a cucerit cea de-a 9-a sa medalie la competițiile de anvergură și s-a aflat, la Ludwigshafen, foarte aproape de titlul continental, ceilalți luptători români au evidențiat carențe în pregătirea tehnică, fizică și tactică. Știam, bunăoară, că Simon va avea o misiune dificilă pentru a-și putea onora medalia de aur cucerită anul trecut la C.M., mai ales că printre adversarii săi se afla și fostul deținător al titlului, sovieticul S. Andiev. Dar, spre regretul nostru, Șimon nu și-a pus în valoare nici unul din cunoscutele-i procedee tehnice, pierzînd meciul respectiv la un scor sever: 6—22. Apoi, în finale, sportivul român — dezavantajat, într-adevăr, de organizatori, susținînd, în gala de seară, două partide, în timp ce toți ceilalți finaliști au avut cîte una singură — a luptat în maniere total diferite. După ce l-a întrecut înainte de limită pe bulgarul M. Ghercev (învingător, la rîndu-i, prin tuș în fața lui Andiev) a fost descalificat în meciul cu J. Balla (Ungaria), un tînăr debutant pe care Șimon putea să-l depășească fără dificultate. Insuficienta pregătire, însă, a sportivului nostru a fost evidentă deși, cum subliniam, în timp ce el susținea un meci decisiv pentru medalie, Balla se odihnea. Sperăm însă că Ladislau Șimon va depune toate eforturile pentru ca la J.O. '76 să obțină rezultate la nivelul posibilităților sale.

În sfîrșit, trebuie să menționăm comportarea sub orice critică a celorlalți luptători care au făcut deplasarea la Ludwigshafen. Este vorba de **Em. Cristian** (cat. 74 kg), **I. Dumitru** (cat. 90 kg) și **E. Panaite** (cat. 100 kg), eliminați după prima zi de concurs. Ei au fost învinși prin tuș, descalificare sau la scoruri nete de adversari care nu s-au clasat, în final, pe locurile 1 sau 2, unii dintre ei nici măcar între primii 6 la categoriile respective. Este de datoria Biroului federal să analizeze — așa cum a făcut-o ori de cîte ori a fost cazul — evoluțiile slabe ale acestor trei luptători și să ia măsurile ce se impun, astfel ca lotul reprezentativ de lupte libere să obțină, la Montreal, rezultate cît mai bune, la înălțimea așteptărilor.

Costin CHIRIAC

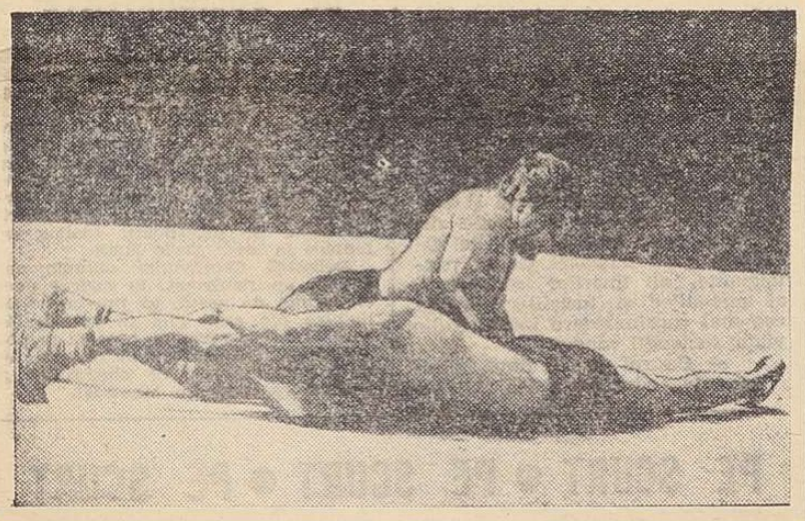

Vasile Iorga a luptat cu deosebită dîrzenie chiar și în momentele cînd adversarii săi au inițiat atacuri greu de parat, cum este și cel din fotografia noastră.

PREGĂTIREA TEMEINICĂ PENTRU JOCURILE OLIMPICE — OBIECTIV PRIORITAR AL GIMNASTICII FEMININE

De vorbă cu Maria Simionescu, antrenoare federală

Succesele repurtate de gimnastele românce la campionatele europene de la Skien (Norvegia) — concretizate în patru medalii de aur, una de argint și două de bronz — au adus în centrul atenției specialiștilor și a presei internaționale școala de gimnastică feminină din România, care a dat lumii un produs de o asemenea valoare ca Nadia Comăneci. Iată de ce, după campionatele europene și înaintea unui foarte greu examen ca Jocurile Olimpice de anul viitor, am considerat necesar să avem o discuție cu unul din specialiștii federației noastre, cu care am abordat probleme ale pregătirii viitoare, direcțiile în care trebuie acționat pentru ca, în 1976, sportivele noastre să evolueze onorabil în cadrul Jocurilor Olimpice. La întrebările noastre a răspuns tovarășa MARIA SIMIONESCU, antrenoare federală, membră a Comisiei tehnice feminine a F. I. G.

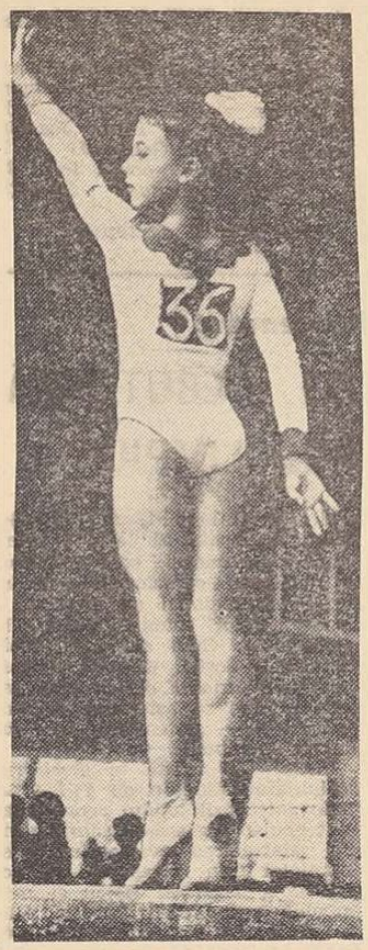

GEORGETA GABOR

— Au fost mulți cei care au apreciat că Liceul cu program de educație fizică din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej, cu rezultatele sale foarte bune, va constitui o piedică în dezvoltarea gimnasticii feminine românești, în sensul că foarte multe sportive și specialiști vor fi demobilizați în activitatea lor. Cum apreciați asemenea puncte de vedere?

— Cred că răspunsul îl oferă cel mai bine rezultatele. Ceea ce s-a realizat la Liceul cu program de educație fizică din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej reprezintă, putem spune, un bun național, școala de aici — prin modul său de organizare și prin concepția de pregătire — fiind luată astăzi ca model nu numai pe plan intern, ci și peste hotare. Sprijinul nelimitat asigurat de organele locale de partid și de stat, preocuparea permanentă a Ministerului Educației și Învățămîntului, precum și a federației de specialitate și a C.J.E.F.S. Bacău de a crea aici condiții bune pentru îmbinarea pregătirii școlare cu activitatea sportivă — iată tot atîtea elemente care au contribuit substanțial la rezultatele de astăzi. Firește, ne face plăcere să observăm că și în alte localități ale țării au apărut acum rezultate remarcabile. Aș aminti, în acest sens, de centre ca Galați, Constanța, Sibiu, Baia Mare, unde au crescut și și-au desăvîrșit măiestria numeroase sportive talentate pe care le întîlnim în loturile reprezentative ale țării. Credem că existența în țară a tot mai multe clase I—IV cu profil de gimnastică va avea ca rezultat, în viitorul apropiat, depistarea și formarea a tot mai multe sportive capabile să constituie rezerva de mîine a gimnasticii noastre feminine.

— Cum apreciați că trebuie abordată pregătirea pentru greul examen de anul viitor, Jocurile Olimpice?

— Succesele de la C.E. de la Skien ne obligă să privim cu toată seriozitatea pregătirea echipei noastre feminine pentru Montreal. Din acest punct de vedere, mi-aș permite chiar să apreciez că sîntem oarecum rămași în urmă. Exercițiile impuse, care știm cît de greu cîntăresc în stabilirea clasamentului final, nu au fost încă prezentate public de gimnastele noastre fruntașe, iar în ce privește exercițiile liber alese avem încă sportive care intenționează să-și schimbe în viitorul apropiat unele dintre exerciții. Aceasta ar trebui să se facă cît mai repede posibil. Noi, federația, va trebui să acordăm mare atenție celor două centre principale care ne furnizează elemente pentru echipa națională: București (unde se pregătesc Alina Goreac, Anca Grigoraș, Paula Ion, Rodica Sabău, Cristina Itu, Mariana Constantin, Aurelia Dobre) și municipiul Gh. Gheorghiu-Dej (Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Luminița Milea, Iuliana Marcu, Marilena Neacșu, Gabriela Sabadiș). Va trebui să intervenim de urgență spre a

TEODORA UNGUREANU

ALINA GOREAC

stimula pregătirea temeinică, pe plan național, a noilor exerciții impuse și definitivarea celor liber alese. Consider că trebuie să se acorde o mai mare atenție dotării materiale a federației noastre, în sensul asigurării minimului de material tehnic de nivel calitativ internațional: saltele, trambuline, bare de paralele, bîrne acoperite. De asemenea, consider că este de neacceptat ca un centru de talia celui din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej să nu aibă la dispoziție, în permanență, un pianist.

— Cum ați sintetiza eforturile făcute de federația de specialitate pentru afirmarea gimnasticii feminine?

— Rezultatele de astăzi sînt legate, nemijlocit, de existența Liceului cu program de educație fizică din municipiul Gh. Gheorghiu-Dej. Faptul că antrenoarea federală a lucrat timp de mai mulți ani (1969—1972) în permanență în acest centru și că, în continuare, a fost desemnat pentru a activa acolo un profesor de specialitate de la I.E.F.S. a fost de bun augur pentru organizarea muncii și asigurarea unei pregătiri sportive corespunzătoare. Federația noastră s-a preocupat în permanență de îndrumarea metodică, de controlul pregătirii, dirijînd problemele gospodărești, asigurînd sportivelor de aici un program competițional cu parteneri valoroși, stimulativ. Aș dori să menționez că, mai ales în ultima perioadă, activul nostru salariat s-a bucurat de un larg sprijin și ajutor din partea Clubului Sportiv Onești.

Interviu consemnat de
Constantin MACOVEI

TINERII ÎNOTĂTORI PROGRESEAZĂ, DAR ÎNTR-UN RITM PREA LENT

Evoluțiile celor mai tineri înotători români în această primăvară oferă o undă de speranță privind viitorul unei discipline sportive în care rezultatele înregistrate în piscinele din țară nu sînt încă la nivelul actualelor cerințe. Acum, cînd sezonul în bazin acoperit este încheiat și sportivii au ieșit să se pregătească în aer liber sîntem în măsură să apreciem eforturile făcute în mai multe secții (în special la Ploiești și Oradea) privind creșterea „noului val".

În ansamblu, listele celor mai bune performanțe atestă un progres evident al tinerilor înotători, chiar dacă dimensiunile sale nu sînt spectaculoase. S-au înregistrat numeroase recorduri, unele de bună valoare, mai ales în probele feminine, unde tinerele noastre speranțe sînt mult mai aproape de cifrele competitive pe plan internațional. Cele mai ilustrative exemple ni le oferă două tinere ploieștence, **Valeria Vlăsceanu** (13 ani) și **Mihaela Georgescu** (14 ani), care au corectat substanțial recordurile realizate de **Cristina Balaban** și **Anca Groza**, cele mai bune înotătoare românce în ultimul deceniu, la vîrstele respective. Mai mult chiar, la această oră există în Europa doar 6 înotătoare (patru din R. D. Germană și cîte una din Olanda și Ungaria), de vîrste asemănătoare, care au rezultate superioare la 200 m spate, de pildă, recordului (2:31,7) înregistrat de V. Vlăsceanu în luna aprilie. În grupa tinerilor performeri ai sezonului mai pot fi citați **Vali Dragomir**, **Cecilia Roșu**, **Angela Vamoși**, **Carmen Bunaciu**, **Noemi Petruț**, iar dintre băieți **Dragoș Nanul**, **Horațiu Neagrău** (nou recordman de copii al tuturor probelor de craul, de la 200 m la 1500 m) și **Alexandru Szabo.** În mod cu totul paradoxal, Sc. sp. Reșița, a cărei echipă a cîștigat campionatul național atît în 1974, cît și în 1975, nu a prezentat în acest sezon nici un element de certă perspectivă.

Prin prisma rezultatelor din această primăvară tinerii înotători români păstrează șanse serioase de a cîștiga și în 1975 Balcaniada juniorilor, repetînd astfel succesul obținut anul trecut, la Sofia. Credem însă că aspirațiile — măcar ale cîtorva dintre cei mai talentați performeri — pot fi mai mari decît cîștigarea unor titluri balcanice. Unii sînt talentați și lucrează cu sîrguință. Din păcate însă, eficiența muncii lor nu este încă pe măsura așteptărilor și aceasta din mai multe motive.

Cei mai mulți dintre tinerii noștri înotători se antrenează insuficient, parcurgînd zilnic 6—7 kilometri, adică jumătate din distanța pe care o înoată sportivii de valoare internațională. Nesatisfăcător continuă să fie și procentul (50—60 la sută) de intensitate al repetărilor din antrenament, în comparație cu cel al marilor campioni, care se pregătesc făcînd repetări zilnice cu o intensitate de 60—80 la sută și în unele perioade chiar mai tare. Totodată, în evoluțiile multor înotători cu reale calități continuă să se observe defecțiuni de tehnică, ca repercusiuni directe ale unor mișcări deprinse greșit chiar de la inițiere. Și tot la acest capitol am mai vrea să subliniem că foarte puțini sportivi din tînăra generație știu să execute corect startul și întoarcerile...

În sfîrșit, lipsa de forță (atît în brațe, cît și în picioare) îi împiedică pe tinerii înotători să-și îmbunătățească substanțial performanțele. Această carență este explicabilă prin lucrul cu totul insuficient (în unele secții chiar cu totul izolat) al tinerilor sportivi la aparatele speciale auxiliare de pe marginea bazinului. Se invocă adesea, în această privință, lipsa aparatelor (care pot fi ușor confecționate), sau lipsa de timp. Dacă programul de pregătire al înotătorilor ar cuprinde repetări mult mai intense și mai puține lungimi parcurse în ritm de... vals, cu eficiență minimă, ar rămîne destul timp și pentru lucrul pe uscat.

Se apropie sezonul de vară. În curînd elevii se vor afla în vacanță și vor avea deci timp mai mult pentru pregătire. Rămîne de văzut însă felul în care ei vor folosi orele zilnice de pregătire pentru ca la viitoarele competiții internaționale în care vor fi angajați satisfacțiile tinerilor noștri înotători să fie mult mai mari.

Adrian VASILIU

SPRE PERFORMANȚĂ, NUMAI PRIN SIRGUINȚĂ ȘI CONȘTIINCIOZITATE

Printre secțiile clubului **Dinamo**, cu reputație în lumea sportului, se numără și cea de ciclism. Alergătorii purtînd ecusonul clubului din șos. Ștefan cel Mare au cucerit peste 100 de titluri în campionatele țării și tot ei au dat majoritatea componenților reprezentativelor naționale clasate pe locul III în „Cursa Păcii", pe locul IV la campionatele mondiale și pe locurile V și VI la Jocurile Olimpice. Dacă ar fi să facem o statistică a performanțelor realizate în ultimii 20 de ani de sportul cu pedale din România, am constata că imensa lor majoritate este legată de numele rutierilor dinamoviști. Este, fără îndoială, meritul acestui mare club, care a așezat ciclismul printre sporturile intens susținute, oferindu-i condiții, impunîndu-i obiective majore. Și acum clubul Dinamo militează intens — pe toate planurile — pentru reafirmarea olimpică a ciclismului românesc. Și nu în ultimul rînd, trebuie subliniată contribuția antrenorului emerit **Nicolae Voicu**, unul din cei mai pricepuți și mai sîrguincioși dintre tehnicienii pe care i-a avut și îi are sportul nostru cu pedale. Se poate spune, deci, că secția de ciclism de la Dinamo are o puternică tradiție.

Din păcate, ultima confruntare de amploare, competiția internațională „Cupa Dinamo", ne-a demonstrat că unii rutieri dinamoviști nu înțeleg (sau nu știu) să aprecieze această reală cinste. I-am văzut pe **Costel Cîrje**, pe **Nicolae Voican**, **Șt. Nichifor**, **A. Ghergu**, **I. Dumitru**, **M. Ramașcanu** și alții asigurînd ...spatele plutonului, parcurgînd etape întregi la „adăpost", în plasa celor ce munceau. După cum se vede, este vorba de cicliști afirmați și de tineri aspiranți la performanțe. La ambele categorii, este de neînțeles această atitudine pasivă, de îndelungată și infructuoasă espectativă, de ignorare a îndatoririi pe care o încumbă apartenența la un club cu o asemenea faimă în sportul românesc și cel internațional. Credem că se impune o atitudine intransigentă a conducerii clubului Dinamo față de toți cei care nu se situează la înălțimea răspunderii reprezentării culorilor clubului. Celor care nu pot să se supună cerințelor performanței moderne, sau nu vor, este cazul să li se retragă dreptul de reprezentare a clubului. Ar fi și spre binele ciclismului românesc.

Hristache NAUM

Sportul Pag. a 7-a